

skulde kunne have et brugeligt Middel mod det Onde, som vi alle ere enige om er til Stede. Opgaven fortjener i høj Grad Overvejelse, og jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget til den Overvejelse, som det fortjener.

Hvad det formelle angaar, saa er det, som om Ministeren havde tænkt sig, at Udvidelsen af Nødværgeretten skulde være noget varigt, idet nemlig denne Bestemmelse foreslaas indsat i Straffeloven som en Del af den nuværende Tekst, hvorimod det øvrige, der jo ogsaa er Forandringer af Straffeloven paa flere Punkter, ikke paa den Maade indsættes; men § 9, der handler om Lovens Revision, omfatter alligevel begge Dele. Det turde være rigtigst at komme til Klarhed herpaa, og jeg er tilbøjelig til at tro, at da vi famle en lille Smule i, hvad der er det rette, saa, hvis vi beslutte os til at tilvejebringe en Lov nu, skulde vi lade denne Lov være en 5 Aars Forsøgslov, ikke blot saadan, at den skal revideres efter 5 Aars Forløb, men saaledes, at den kun skal bestaa i 5 Aar, medmindre den inden Udløbet af 5 Aar er bleven bekræftet eller afløst af en anden. Jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget til velvillig Fremme.

Borghjerg: Det er med en mærkelig og beklagelig Hast, at dette Lovforslag, der blev forelagt i Fredags, allerede er sat til 1ste Behandling, en Hast, der staar i sælsom Modsætning til den Langsomhed, hvormed andre Reformforslag, som efter manges Mening have en ganske anderledes indgribende demokratisk Betydning, blive fremmede. Det er nemlig ingen lille Sag, der røres ved i dette Lovforslag, om end der — det skal jeg indrømme — røres derved overfladisk. Man griber ind her i et Problem, der i de senere Aar har beskæftiget al Verdens Kriminalister og har været Genstand for Forhandling paa Fængselskongresser og Juristmøder, et Problem, der rører ved en Samfundssygdom, men derfor ogsaa kommer til at røre ved selve det store sociale Spørgsmaal. Det var da naturligt, om vi Lovgivere fik en passende Forberedelsestid til at beskæftige os med og studere dette Spørgsmaal og søge Materiale til dets Belysning. Der kræves i Virkeligheden en Gennemgang, ja, et Studium af, hvad der fra juridisk-kriminalistisk Side er fremkommet i de senere Aar om denne Sag, en Undersøgelse af, hvad der er talt om og vedtaget paa Fængselskongresser, Juristmøder o. s. v., og jeg maa beklage den overordentlig korte Tid, der

er levnet os dertil. Nu skal jeg erkende, at Beklagelsen faar maaske ikke saa stor praktisk Betydning, som man kunde have frygtet for, efter at vi nu have hørt det udmærkede Foredrag af det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe), som jeg betragter som Flertalspartiets, maaske ikke Regeringspartiets, Ordfører her i Salen om denne Sag. Det var et Foredrag, der i og for sig ikke overraskede mig, thi jeg kendte jo, og vi, der have fulgt med i disse Sager, kendte alle det ærede Medlems Standpunkt, særlig fra den udmærkede Tale, han den 22. April 1897 holdt ved Behandlingen af den Rumpske Bøllelov. Vi vide, at han ogsaa den Gang stod stik kontra det ærede Medlem for Køge (Alberti), der den Gang var det eneste Medlem her i Tinget, som holdt paa Pryglestraffen. Fra alle andre Sider toges der paa det bestemteste Afstand derfra, og ved Afstemningen blev det lille Tilløb til Pryglestraffen, som den Rumpske Bøllelov indeholdt, udstemt. Altsaa, den ærede Ordførers Foredrag overraskede mig saa langt fra, det var i Overensstemmelse med hans kendte Standpunkt i denne Sag. Og da det ærede Medlem for Kalundborg øjensynlig staar som Ordfører for Flertallet her i Salen, er Faren for denne Lovs Gennemførelse i den foreliggende Skikkelse ikke saa overvældende, som man fra først kunde gaa ud fra, da denne Sag blev fremsat.

En Mængde af de Indvendinger, jeg har at gøre mod det foreliggende Lovforslag, falder for øvrigt, hvad der er ganske naturligt, sammen med de Indvendinger, der ere gjorte af det ærede Medlem for Kalundborg. En Række af de Punkter, han berørte, var netop ogsaa af de Punkter, som jeg havde tænkt at fremdrage ved denne Sags Behandling. Jeg vil for det første fremdrage det mærkelige i, at man her fra den højtærede Justitsministers Side fremsætter Forslag til en lille stykkevis Reform, efter min Mening en Forværring, af den gældende Straffelov, efter at den højtærede Justitsminister for faa Dage siden har lovet os en almindelig Revision af Straffeloven og paa et Tidspunkt, hvor alle erkende, hvad ogsaa den højtærede Minister har erkendt, at den nugældende Straffelov trænger til en Revision, og vel at mærke en grundlæggende Revision. Under disse Forhold er det mærkeligt, at man fremsætter et saadant Forslag til en lille stykkevis Reform, en Lap paa et forældet Klædebon, et Forslag, der ikke peger fremad fra den nuværende Straffelov, men